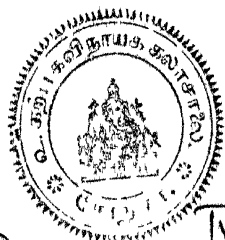

மதுரைக்கூடலார்சீடார் இயற்றிய
முதுமொழிக் காஞ்சியும்
ஒளவையார் அருளிச்செய்த
முதுரை, நல்வழியும்.

இரட்டம்

பிரதமர்

4512

IV. B. 236

உலவாந்தடி

ரா. ம. சு.

சுப்பிரமணியன் அய்யர் அவர்கள்

பொருட்துறையால்

கேரளகர்:

தனவையன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1915.

இது விலையில்லாமற் கிடைக்கும்.

4512

IV.B.23(ஆ)

உ

கணபதி துணை.

மதுரைக்கூடலூர்கிழார் இயற்றிய

முதுமொழிக் காஞ்சியும்

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

முதுரை, நல்வழியும்.

இரண்டாம்

பிரசாரம்.

பலவான்குடி

ராம. கும. சு.

சுப்பிரமணியன்செட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவியால்

கோநகர்:

தனவைசியன் அச்சியந்திரசாஸையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இராட்சஸவ்ரு ஜிவணிமீன்

1915

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

தமிழ்மொழி வளர்க்குந் தகையுடைப்பெரியீர் !

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சிறுவர்க்குப் பையாகமாகும் வண்ணம் ஆத்திசூடி முதலிய பழைய நூல்களை யெல்லாம் பிழையற அச்சிட்டு விலையின்றிக் கொடுப்பின், அது இத்தமிழ்நூல்கிற்குப் பேருபகாரமும், தமிழ் வளர்தற்கேதுவு மாகுமென்று, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்துச் செந்தமிழ்க் கலாசாலைத் தலைமையுபாத்தியாயரும், செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரும், இந்நகர்க் கற்பகவிநாயக கலாசாலைப் பரீக்ஷாதி காரியுமாகிய வித்துவான் ஸ்ரீமத். உப. வே. திரு. நாராயணையங்காரவர்கள் பிரேரேபிக்க, அசனையனுசரித்து ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை என்னும் மூன்றுசிறுநூல்களும் ஆனந்தவ்ருதை மாதத்திற் கற்பகவிநாயக கலாசாலையின் முதற்பிரசுரமாக வெளியிடப்பெற்றன. அந்தப்பிரசுரம் ஷே-கலாசாலையிற் படிக்கும் முதல்வகுப்பு மாணவர்க்குப் பாடபுத்தகமாக வைக்கப்பெற்றிருப்பதுடன், இத்தமிழ் நாட்டிலே கல்விபரிலும் இளைஞர்க்கெல்லாம் விலையின்றிக் கொடுக்கப்பெற்றும் வருகின்றது.

பின்னர், இன்சொல் ஈகை முதலிய உயர்குணம்பொருத்தியவரும், இச்சபாபிமானியுமாகிய புலவான்குடி ஸ்ரீமண

ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள் இரண்டாவது பிரசுரத்துக்கு வேண்டிய பொருளுதவிசெய்ய அது கொண்டு இப்புத்தகம் வெளியிடலாயிற்று. இவ்வாறே மற்றைப் பிரசுரங்களும் முறையாக வெளிவரும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல ஈசன் திருவருள்புரிக.

கோநகர் }
7-8-15 }

இங்கனம் :
ஞானசம்பந்த நற்சபையார்.

குறிப்பு :—இப்புத்தகத்தை அடியிற்கண்டவர்களிடம் விலையின்றி நேரே பெற்றுக்கொள்ளலாம். அயலூரிலுள்ள வர்கள் தபாற்செலவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். தபாற்செலவு—ஒருபிரதிக்கு அரையணுவும், அதற்குமேற் பிரதி யொன்றுக்குக் காலணு வீதமும் அனுப்பவேண்டும்.

புத்தகம் கிடைக்கும் இடங்கள் :—

காரியதரிசி, ஞானசம்பந்த நற்சபை,

கோனாபட்டு, புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்.

ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள்,

பலவான்குடி, இராமநாதபுரம் ஜில்லா.

4512.

IV.B.23(ஆ)

கணபதி துணை.

மதுரைக்கூடலூர்கிழார் இயற்றிய

முதுமொழிக்காஞ்சி.

க-வது சிறந்தபத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஐதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை.
- உ. காதலிற் சிறந்தன்று கண்ணஞ்சப் படுதல்.
- ங. மேதையிற் சிறந்தன்று கற்றது மறவாமை.
- ச. வண்மையிற் சிறந்தன்று வாய்மை யுடைமை.
- ரு. இளமையிற் சிறந்தன்று மெய்பிணி யின்மை.
- சா. நலனுடை மையி னானுச் சிறந்தன்று.
- எ. குலனுடை மையிற் கற்புச் சிறந்தன்று.
- அ. உற்றலிற் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று.
- கா. செற்றாரைச் செறுத்தலிற் றற்செய்கை சிறந்தன்று.
- ஐ. முற்பெரு கலிற் பிற் சிறுகாமை சிறந்தன்று.

உ-வது அறிவுப்பத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
பேயிற் பிறந்தமை யிரத்தி னறிப.
- உ. ஈர முடைமை யிகையி னறிப.
- ங. சோரா நன்னட் புதவியி னறிப.
- ச. கற்ற துடைமை காட்சியி னறிப.

௫. ஏற்ற முடைமை யெதிர்கோளி னறிப.
 கூ. சிற்றிற் பிறந்தமை பெருமிதத்தி னறிப.
 எ. குத்திரஞ் செய்தலிற் கள்வனாத லறிப.
 அ. சொற்சோர் வுடைமையி னெச்சோர்வு மறிப.
 கூ. அறிவுசோர் வுடைமையிற் பிறிதுசோர்வுமறிப
 டி. சீருடை யாண்மை செய்கையி னறிப.

கூ-வது பழியாப்பத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 யாப்பி லோரை யியல்புணம் பழியார்.
 உ. மீப்பி லோரை மீக்குணம் பழியார்.
 கூ. நிறையச் செய்யாக் குறைவினை பழியார்.
 ச. முறையி லரசர்நாட் டிருந்து பழியார்.
 டு. பெருமை யுடையத னருமை பழியார்.
 எ. அருமை யுடையதன் பெருமை பழியார்.
 எ. செய்தக்க நற்கேளிர் செய்யாமை பழியார்
 அ. அறியாத தேசத் தாசாரம் பழியார்.
 கூ. வறியோன் வள்ளிய னன்மை பழியார்.
 டி. சிறியா ரொழுக்கஞ் சிறந்தோரும் பழியார்.

சூ-வது துவவாபபத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 பழியோர் செல்வம் வறுமையிற் றுவ்வாது.
 உ. கழிதன கண்மை பேடியிற் றுவ்வாது.
 கூ. நாணீஸ் வாழ்க்கை பசித்தலிற் றுவ்வாது.

- ச. பேணி லீகை மாற்றலிற் றுவ்வாது.
 டி. செய்யாமை மேற்கோள் சிதடியிற் றுவ்வாது.
 சு. பொய்வே னாண்மை புலைமையிற் றுவ்வாது.
 எ. கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றுவ்வாது.
 அ. அறிவிலி துணைப்பாடு தனிமையிற் றுவ்வாது
 கூ. இழிவுடை மூப்பங் கதத்திற் றுவ்வாது.
 டி. தானோ ரின்புற றனிமையிற் றுவ்வாது.

தி-வது அல்லபத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 நீரறிம் தொழுகாதா டார மல்லன்.
 உ. தாரமா னாதது வாழ்க்கை யன்று.
 கூ. ஈரமல் லாதது கிளைநட் பன்று.
 ச. சோரக் கையன் சொன்மலை யல்லன்.
 டி. நேரா நெஞ்சத்தோ னட்டோ னல்லன்.
 சு. தேராமற் கற்றது கல்வி யன்று.
 எ. வாழாமல் வருந்தியது வருத்த மன்று.
 அ. அறத்தாற்றி னீயாத தீகை யன்று.
 கூ. திறத்தாற்றி னோலா ததுநோன் பன்று.
 டி. மறுபிறப் பறியா ததுமூப் பன்று.

சு-வது இல்லைபத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 மக்கட் பேற்றிற் பெறும்பே றில்லை.
 உ. ஒப்புரவுறிதலிற் றஞ்ஞா னில்லை.

- க. வாய்ப்புடை வழக்கி னல்வழக் கில்லை.
 ச. வாயா வழக்கிற் றீவழக் கில்லை.
 ஞ. இயைவது கரத்தலிற் கொடுமை யில்லை.
 கூ. உரையில் னாதலிற் சாக்கா டில்லை.
 ன. நசையிற் பெரியதோர் நல்குர வில்லை.
 அ. இசையிற் பெரியதோ ரெச்ச மில்லை.
 கூ. இரத்தலி னூஉங் கிளிவர வில்லை.
 டி. இரப்போர்க் கீதலி னெய்துஞ்சிறப் பில்லை.

எ-வது பொய்ப்பத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 பேரறிவி னோனினிது வாழா மைபொய்.
 உ. பெருஞ்சி ரோன்றன் வெகுளியின் மை பொய்.
 கூ. கள்ளுண் போன்றன் சோர்வின் மைபொய்.
 ச. கால மறியாதோன் *கையுறல் பொய்.
 ஞ. மேல்வர வறியாதோன் றற்காத் தல்பொய்.
 கூ. உறுவினை காய்வோ னுயர்வுவேண் டல்பொய்.
 எ. சிறுமைநோ னாதோன் பெருமைவேண் டல்பொய்.
 அ. பெருமைநோ னாதோன் சிறுமைவேண் டல்பொய்.
 கூ. பொருணசை வேட்கையான் முறைசெ யல்பொய்.
 டி. வாலிய னல்லாதோன் றவஞ்செய் தல்பொய்.

அ-வது எளியபத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 புகழ்வெய் யோர்க்குப் புத்தேனா டெளிது.

- உ. உறழ்வெய் யோருக் குறுசெரு வெளிது.
- க. ஈரம்வெய் யோர்க்கு நசைகொடை யெளிது.
- ச. குடனைவெய் யோர்க்கு மறைநீர் யெளிது.
- ரு. துன்பம் வெய்யோர்க்கு கின்ப மெளிது.
- சு. இன்பம்வெய் யோர்க்குத் துன்ப மளிது.
- ஏ. உண்டி வெய்யோர்க்கு குறுபிணி யெளிது.
- அ. பெண்டிர்வெய் யோர்க்குப் பரிபழி யெளிது.
- க. பாரமவெய் யோர்க்குப் பார்த்து னெளிது.
- ம. சார்பி லோருக் குறுகொடை யெளிது.

கூ- பது நல்குந் ததனது.

- க. ஆர்கலி புலகத்து மககர் கெல்லாம
முறைநி லரசனாந் நல்குந் ததனது.
- உ. மிகமுத் தோனகாம நல்குந் ததனது.
- க. செற்றுட னுறைவோர்நசு சேர்தனல் கூர்ந்தன்று.
- ச. பிணிகிட ந் தோனபெற்ற வின்பநல் கூர்ந்தன்று.
- ரு. தற்போற் றுவழிப புலவிநல் கூர்ந்ததனது.
- சு. முதிர்வுடை யோனமேனி யணிநல் கூர்ந்தன்று.
- ஏ. சொற்செல லாவழிசு சொல்லுநல் கூர்ந்தனது.
- அ. அகமவறி யோனணை நல்குந் ததனது.
- க. உட்கில வழிச்சின நல்குந் ததனது.
- ம. நட்பில் வழிச்சேற நல்குந் ததனது.

10-வது தண்டாப்பத்து.

- க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 ஓங்கல் வேண்டிவோ னுயர்மொழி தண்டான்.
 உ. வீங்கல் வேண்டிவோன் பலபுகழ் தண்டான்.
 ஈ. கற்றல் வேண்டிவோன் வழிபாடு தண்டான்.
 ச. நின்றல் வேண்டிவோன் நவஞ்செய நண்டான்.
 ஞ. வாழ்க்கை வேண்டிவோன் சூழ்ச்சி தண்டான்.
 சூ. மிகுதி வேண்டிவோன் நகுதி தண்டான்.
 ஏ. இன்பம் வேண்டிவோன் னுன்பந் தண்டான்.
 ஆ. துன்பம் வேண்டிவோ னின்பந் தண்டான்.
 கூ. ஏமம் வேண்டிவோன் முறைசெய நண்டான்.
 டி. காமம் வேண்டிவோ னின்பந் தண்டான்.

முதுமொழிக்காஞ்சி முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

ஒளவைபார் அருளிச்செய்த

முதுரை.

காப்பு.

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரான்
 நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
 துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
 தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

ஆதிரை யானே யடிபணிந் தேத்த
 முதுரை வெண்பா முப்பதும் வருமே.

கன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்கன்றி
 யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
 தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
 தலையாலே தான்றருத லால்.

(க)

நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரந்
 கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—யல்லா
 வீரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகார
 கீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

(உ)

இன்னு விளமை வழுமைவந் தெய்தியக்கா
 லின்ன வளவி லினியவு—மின்னுத
 நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
 யரளில்லா மங்கைக் கழகு.

(ங)

அட்டாலும் பால்குவையிற் குன்று தளவளாய்
 கட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்லர்
 கெட்டாலு மீன்மக்கண் மீன்மக்க ளேசங்கு
 சுட்டாலும் வென்மை தரும்.

(ச)

அநித் து முயன்று லு மாகுநா ளன்றி
 யெடுத்த காமங்க ளாகா—தொடுத்த
 வுருவத்தா னீண்ட வுயர்மாங்க ளெல்லாம்
 பருவத்தா லன்றிப் பழா.

(ரு)

உற்ற விடத்தி லுயிர்வரங்குந் தன்மையோர்
 பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றாண்
 பிளந்தி யவ தல்லாற் பெரும்பாரத் தாங்கிற்
 றளர்க்கு வையுமோ தான்.

(சு)

கீரனவே யாகுமா நீரம்ப ருன்கற்ற
 நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
 தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வங்
 குலத்தளவே யாகுந் குணம்.

(ஏ)

நல்லாடைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
 நல்லார்சொற் கேட்ப துவநன்றே—நல்லார்
 குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
 டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

(அ)

தீயாடைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
 தீயார்சொற் கேட்ப துவந்தீதே—தீயார்
 குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
 டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

நெல்லுக் கிறைத்தகீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமார்—தொல்லுலகி
னல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை. (க௦)

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்மீ போனான் முளையாதாங்—கொண்டபே
ராற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளனின் றி
யேற்ற கருமஞ் செயல். (க௧)

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்த
முடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா—கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூற
லுண்ணீரு மாகி விடும். (க௨)

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு
மவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
கீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம். (க௩)

காண மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத்—தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி. (க௪)

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
யாங்கதனுக் காகாரமானாற்போல்—பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாஷம்
கல்லின்மே லிட்ட கலம். (க௫)

அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையி
லோமீ னோட வுயமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

(கக)

அற்ற ஞாத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோ
லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல—ரக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
யொட்டி யுறுவா ருறவு.

(கௌ)

சீரியர் கெட்டாலுந் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகுந்—சீரிய
பொன்னின் கு—முடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் கு—முடைந்தக் கால்.

கஅ)

ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

(கக)

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
வுடன்பிறந்தே கொல்லப் வியாதி—யுடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே ிணிதீர்க்கு
மம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

(உ0)

இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
யில்லாளு மில்லாளே யாமாயி—னில்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறும் விடும்.

(உ௧)

எழுதியவா நேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றுமோ கருமங் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக்காஞ்சிரங்காயிந்ததேன்
முற்பவத்திற் செய்த வினை. (உஉ)

கற்பினவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பினவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-நிற்பிடித்து
நீர்கழிய வெய்த வடுப்போல மாதாமே
சீரொழுது சான்றோர் சினம். (உங)

நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போற்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம். (உச)

நஞ்சுடைமை தானறிநது நாகந கரநதுறையு
மஞ்சாப் புறங்கிட க்கு நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர். (உரு)

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சி, ப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு. (உ௬)

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற
மல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்ற—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண். (உஎ)

சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
 கந்தங் குறைபடா தாதலாற்—நந்தங்
 தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான்
 மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று. (௨௮)

மருவினிய சுற்றமும வான்பொருளு நல்ல
 வருவு முயர்குலமு மெல்லாம்—திருமட ந்தை
 யாம்போ தவளோடு மாகு மவன்பிரிந்து
 போம்போ தவளோடும் போம். (௨௯)

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
 யாந்தனையுங் காப்பாற்றிவுடை யோர்—மாந்தர்
 குறைக்குந் தனையுங் குளிர்சீழலைத் தந்து
 மறைக்குமாங் கண்டிர் மரம். (௩௦)

மூதுரை முற்றிற்று.

4712.
IV. B. 93
கணபதி துணை.

ஒளவையாரருளிச்செய்த

நல்வழி

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவனை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்—எண்ணுங்கா
லீதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கா
னீதி வழுவா நெறிமுறையின—மேதினியி
லிட்டார் பெரியோ ரிடாதா நிழ்குத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

இடும்பைக் கிடும்பை மீயலுடம்பி தன்றே
யிடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—யிடுங்கடுக
வுண்டாயி னுண்டா , மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
யாங்கால மரீகு மவர்க்கு.

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போயிவென்றாற் போகா—விருந்
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரம் தாநினைந்து [தேங்கி
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். (ரு

உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்கங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னுலென்
னுடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லா
ரறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு. எ

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந்—தேட்ட
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
றரியாது காணுந் தனம். அ

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நானுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டு—மேற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்தார் ரானாலு
மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து. கூ

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலு
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
கமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவு
மேமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும். க0

ஒருநா ஞ்ணவை யொழி யென்று லொழியா
யிருநாளுக் கேலென் ற லேலா—யொருநாளு
மென் னோ வறியா யிடுமபைகூ டென்வயிறே
யுன்னோடு வாழ்த லரிது.

கக

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—யேற்ற
முழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை நண்டிர்
பழுதுண்டு வேடுவர் பணிக்கு.

கஉ

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவ—ரோவாம
லையம புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம புவியதன மேல்.

கங

பிச்சைக்கு மூத்த குடி வாழ்க்கை பேசுங்கா
லிச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

கசு

சுவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்.
கபாய மொருநாளு மில்லை—யுபாய
மிதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

கரு

தண்ணீர் விலகலத்தாற் றக்கோர்குணங்கொடை யாழ்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற் —பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாந் கடல்கூழ்ந்த லவையகத்து
ள்ற்புதமா மென்றே யறி.

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கா
 லெய்த வருமோ விருந்தியம்--வையத்
 தலும்பாவ மென்ன வறிந்தன் றிடார்க் கின்று
 வெறும்பாணை பொங்குமோ மேல்.

கௌ

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகி
 லுற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார் -- மற்றோ
 ரிரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
 சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

கஅ

ந்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும
 பானித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
 பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையா
 னாழி யரிசிக்கே நாம்.

கக

அம்மி துணையாக வாழிழிந்த வாடுக்கும்
 கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்ட—யிம்மை
 மறுமைக்கு நன்றன்று மாதிதியம் போக்கி
 வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

உ0

கீரு சிழலு கிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
 பேரும் புகழும் பெருவாழ்வு—மூரும்
 வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சயிலார்க் கென்றுந்
 தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

உக

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
 கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
 காலிதான் போயினபின் பரரே யதுபவிப்பார்
 பாவிசு ளந்தப் பணம்.

உஉ

வேதாளந் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேனி
சென்றிருந்து வாழ்வனே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

உக

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபந்
மூறில்லா ஆருக் கழகுபாழ்—மாறி
லுடற்பிற்ப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

உச

ஆன முதலி லதிகந் செலவானான்
மான மழிந்து மதிக்கெட்டுப்—போனதிசை
யெல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
கல்லார்க்கும பொல்லனா நாடு.

உரு

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியந்மேற் காழுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்.

உசு

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகு
மன்றி யதுவரினும் வந்தெய்து—மொன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கு
மெனையாளு மீசன் செயல்.

உஎ

உண்பது காழி யுடுப்பது நான்குமுழ
மெண்பது கோடி நினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சுரந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

உஅ

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூனி
மிரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை -- சுரந்தழுதங்
கற்றா தரல்போடி கரவா தளிப்பரே
லுற்று நலகத் தவர்.

௨௯

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே -- வேந்தே
யொறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்று
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

௩௦

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலு
மொழுக்க முயர்குலத்தி னன்று -- வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடானோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

௩௧

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வ
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்திர் -- சோறிடுங்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக்
வுண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

௩௨

வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம்வேழத்திற்
பட்டுருவங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது -- நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாரை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

௩௩

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயி
னெல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வ -- நில்லானே
நில்லாநும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்
செல்லா டவன்வாயிற் சொல்.

[டீரன்] ௩௪

பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளு
மேவாதே நின்னு ணர்வார் தாமுளரே — தூவா
விரைத்தாலு நன்றுகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்று துணர்வு.

கரு

கண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுமுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோ — லொண்டொட
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

கரு

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலா
மனைத்தாய நூலகத்து மில்லை — நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாந் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

கரு

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே — நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாந் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

கரு

மூப்பதா மாண்ட ளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெருனாயிற் — செப்புங்
கலையளவே யாகுமாந் காரிகையார் தங்கண்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

கரு

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் — கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லு
மொருவர் சகமென் றுணர்.

சு0

நன்னடக்கை.

— ❦ —

1. காலையில் எழந்து கடவுளைப் போற்று.
2. கால்கை கழுவிப் பால்போல் நீறணி.
3. கற்றபாடத்தை முற்றவும் சிந்தை செய்.
4. காலத்தி லுண்டு கலாசாலை சேர்ந்துகல்.
5. வழியில பிறரோடு வினாயா டாதே
6. ஆசான் டால்வதை அடக்க முடன்கேள்.
7. கேட்ட பாடத்தை மீட்டும் படித்துணர்.
8. உடன் படிப்போ ருடன் ஒற்றுமையாயிரு.
9. புத்தகங் கீழ்பாது வைத்துப் பேணு.
10. நீத்தங் களிக்குக் கத்தமாயிரு.
11. உடைமே ரு சிறிய மழுக்கடையா துடு.
12. யாவ ருடனும் டுன்போது பேசு.
13. கடுஞ்சொல் சொல்லிற் கண்டோர் பகைப்பர்.
14. கேட்ட படிக்க உற்று மொட்டாதிரு.
15. புத்தகஞ் சு மரிவை பொலன்கெடக் கீறேல்.
16. உண்மையும் றார்மையும் உறற்பா லனவே.
17. தீவகாருணியம் சிறித பொழுக்கம்.
18. தந்தையும் தாயும் வந்தனைக் குரியார்.
19. குருவை வாழ்பதல் பெரிய கடமை.
20. ஒழுங்குடன் கருமமே கண்ணு டபாழகு.
21. கடவுளை நினைந்து கற்றபடி நட.

